

CODIP - pers

Nr 15
Juli 2004

Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen

Ectorsstraat 19, 3400 Landen
Rekeningnr: 000-157 66 47-09

Tel & fax: 011-88.15.52
Website: www.codip.be

E-mail: Codip@skynet.be
www.sabra-shatila.be

Inhoud

Editoriaal

1. *Water, een engel in het conflict*

2. *CODIP-ACTIEF*

Racisme in Antwerpen, Brussel, Tel Aviv of Jeruzalem, het blijft racisme en moet met alle middelen bestreden worden.

Het Internationaal Gerechtshof van Den Haag veroordeelt de bouw van de Israëlische Apartheidsmuur! Maar Israël negeert de uitspraak (zoals steeds). Daarom boycotten wij Israël tot het Internationaal Recht wordt uitgevoerd.

Eén staat Palestina/Israël, oplossing voor het decennialange conflict?

Zie pag. 4

Beste Vrienden van Palestina,

Een joodse jongen wordt neergestoken in Antwerpen. Te recht wordt deze racistische aanval meteen krachtdadig veroordeeld door iedereen die zich tégen racisme kant, zo ook door CODIP.

Vzw CODIP spant zich al vele jaren in voor de strijd tegen racisme, elke vorm van racisme, want dat leidt immers tot haat en in een later stadium tot totale vernietiging. Selectiviteit heeft hierin geen plaats. Evenmin kunnen uitingen van racisme gebruikt worden om een beleid van mensenrechtenschendingen, onderdrukking en bezetting te rechtvaardigen, zoals maar al te vaak gebeurt.

Joden waren in het verleden slachtoffer van racisme (en zijn dit ook nu nog). Palestijnen zijn reeds meer dan een halve eeuw eveneens slachtoffer van datzelfde racisme. Alleen wordt dit niet zo benoemd. Israël is gebaseerd op kolonisatie, etnische zuivering en verdoken racisme t.a.v. de Palestijnse bevolking. Het racisme van Israël wordt niet enkel geduld, maar zelfs gesteund door (ook) onze politici, bvb. via de voortzetting van het Associatieakkoord waarvan Israël de voorwaarden blijft schenden.

Maatregelen treffen tegen racisme in België en het Israëlische racisme blijven steunen is tegenstrijdig. Dit leidt tot een opkomend racisme; racisme tegen joden, racisme tegen migranten en vooral Arabieren en een groeiende haatcampagne tegen de Islam. Als de oorzaak niet aangepakt wordt, zal dit alleen maar toenemen en de gevolgen zouden wel eens dramatisch kunnen worden.

Media kunnen - indien zij dit willen - een grote rol spelen in de strijd tegen het racisme, o.a. door achtergrondinformatie te geven en ook kritische joodse stemmen aan het woord te laten. Opdat het racisme zou stoppen moet ieder zijn verantwoordelijkheid opnemen.

De CODIP ploeg

Water, een angel in het Israëlisch-Palestijns conflict

Water en de Muur

Het Internationaal Gerechtshof in Den Haag oordeelde op 9 juli jl. dat de muur die Israël bouwt om zich 'te beschermen' tegen de Palestijnen, de zogenaamde Apartheidsmuur, onwettig is. Met de steun van de VS beroept Israël zich op zijn veiligheid en de bescherming van zijn burgers om dit vonnis van het hoogste rechtsorgaan ter wereld naast zich neer te leggen. Bescherming en veiligheid van de Israëlische staatsburgers zijn argumenten waarvoor een door de eeuwen heen moeizaam verworven rechtsorde moet buigen. Het verleden heeft aangetoond waar antisemitisme kan toe leiden. De holocaust kan en mag nooit vergeten worden. Racisme in al zijn vormen en uitingen en tegen wie ook gericht moet veroordeeld worden. Dat moet een basisgegeven zijn en blijven in het internationaal recht. Tegelijkertijd mag niet worden voorbijgegaan aan andere elementen die het debat een heel andere wending kunnen geven.

Geen water, geen Palestijnen

Wat de apartheidsmuur betreft gaat het volgens tal van lokale en internationale waarnemers om meer en zelfs heel wat anders dan een kwestie van veiligheid voor Israël. Eerste Minister Sharon mag dan al beweren dat het om bescherming tegen terrorisme gaat, dat is zeker niet het hele verhaal.

De Muur van Sharon zorgt voor drie dingen: de inbeslagneming van meer Palestijns grondgebied, de controle van Israël over zowat alle waterbronnen van de Westelijke Jordaanoever en het opsluiten van de Palestijnen in een archipel van onleefbaar geworden getto's. Voor de Palestijnen blijft niet veel anders meer over dan vanzelf te vertrekken, zo hopen de Israëlische autoriteiten.

De Muur, die 650 km lang moet worden, volgt de grens van de Groene Lijn van 1967 niet en wijkt er soms ver vanaf. Als hij af is zal zo'n 42% van de Westelijke Jordaanoever aan de Israëlische kant komen te liggen. Het gaat daarbij (toevallig?) over dezelfde gebieden die toenmalig Eerste Minister Barak weigerde af te staan in zijn zogenaamd 'generoos' vredesplan. Als men het tracé van de Muur nader bekijkt (bv. www.hanania.com) komt duidelijk een andere doelstelling naar voren: de Palestijnen moeten vertrekken. De Muur van Sharon annexeert niet zomaar het grensland maar wel de beste landbouwgebieden van de Westelijke Jordaanoever, tot en met boerderijen die palen aan Palestijnse dorpen en steden. Landbouw is de belangrijkste overlevingsactiviteit van de Palestijnen. Als de Muur gebouwd is, is het ge-

daan met deze landbouw en verliezen de Palestijnen een belangrijke bron van inkomsten om te kunnen overleven.

Wie de Muur ziet is soms verwonderd over de grillige kronkels die hij blijkbaar zonder enige reden maakt doorheen het landschap. Maar er is wel degelijk een reden. De Muur annexeert voor Israël de meest productieve waterbronnen op de Westelijke Jordaanoever. Tienduizenden bomen worden bovendien omgekapt om plaats te maken voor de Muur. In een fragiel hydrologisch systeem, zoals de Westelijke Jordaanoever, betekent dit een ernstige aantasting van de waterhuishouding, die de kwaliteit en de kwantiteit van het water en het grondwater kan beïnvloeden met meer erosie en sedimentatie en daardoor slechtere landbouwomstandigheden tot gevolg.

Water als wapen

Water is en blijft een belangrijk twistpunt dat vaak vergeten wordt in het conflict in het Midden-Oosten. De neerslag is niet evenredig verdeeld over de regio die een semi-droog klimaat heeft en waar water dus van uiterst groot belang is. Jaarlijks valt 22,5% in Jordanië, 29,7% in Israël en 47,8% op de Westelijke Jordaanoever. Het jaarlijkse waterverbruik, dat gecontroleerd wordt door Israël, vertoont een ander beeld. Israël gebruikt namelijk 52% van het water, terwijl de inwoners van de Westelijke Jordaanoever het moeten doen met een schamele 18% voor het beetje landbouw dat hen is toegestaan om te overleven. Jordanië mag 30% van het water gebruiken maar wordt wel door Israël met een beknotting hiervan bedreigd als het niet meewerkt aan zijn veiligheidsplannen.

Alleen al in de eerste fase van de bouw van de Muur in het noorden, rond Tulkarem en Qalqiliya, worden meer dan 30 waterbronnen door Israël in beslag genomen. Maar in feite is dit een oud verhaal. Eén van de eerste daden van Israël na de bezetting van de Westelijke Jordaanoever in 1967 was de uitvaardiging van Order 92, dat de Palestijnen verbood waterbronnen te ontwikkelen zonder toestemming van Israël. Zelden kreeg een christen of moslim toestemming daartoe, terwijl joodse kolonisten geen enkel probleem hadden om de nodige vergunningen te krijgen. De bronnen die nu in beslag worden genomen dateren dus allemaal van voor de Israëlische bezetting. Met de bouw van de Muur moet Israël zich niet langer verbergen achter Order 92. Ze zullen voortaan de volledige controle over alle waterbronnen hebben.

Bovendien gebruikt Israël het afval van de nederzettingen in de strijd om Palestijnse gebieden onleefbaar te maken. Deze nederzettingen, die illegaal zijn volgens het internationaal recht, produceren jaarlijks zowat 224.000 ton afval. De lozing van het afvalwater vervuult hele dorpen, waterlopen en velden. Zelfs het drinkwater is bezoedeld omdat gebroken leidingen niet mogen hersteld worden en rioolwater erin terecht komt. Gedurende 35 jaar van bezetting heeft Israël zich nooit bekommerd over het afvalbeleid van de bezette Palestijnse gebieden. Israël belette zelfs dat gemeenten hun afval buiten stads- en dorpsgrenzen verwijderden. Er bleef geen andere keuze dan het afval binnen de bewoonde gemeenschappen te dumpen en eventueel te verbranden. Dat leidde niet alleen tot pollutie van het water maar ook van de lucht. De Israëlische regering, het leger en de kolonisten, die alleen dit jaar reeds 14 miljard USD hulp kregen van Amerika, stelen aldus schaamteloos het water van de Palestijnen, vernietigen hun oogsten en nemen hun land in beslag.

Afvalwater als wapen

Ook in de Gazastrook wil Israël water inzetten als wapen. Volgens Israëlische bronnen zou het Israëlische leger onderzoeken hoe afvalwater gebruikt kan worden om wapensmokkel te verhinderen. Israël wil voorkomen dat Palestijnen wapens smokkelen via tunnels die vanuit de Gazastrook naar Egypte lopen. Door de bovengrond te verzadigen met water hoopt het Israëlische leger de tunnels onklaar te maken. Op het eerste zicht lijkt het vreemd, dat 'overstroming' als wapen gebruikt wordt in deze regio waar water een uiterst schaars product is. Door afvalwater te gebruiken hoeft Israël er geen kostbaar zoetwater aan te verspillen. Dat afvalwater is afkomstig uit een gloednieuwe Israëlische ontziltingsinstallatie in de Negevwoestijn, die het extreem zoute afvalwater normaal via een pijplijn in de Middellandse Zee loost - een duur proces (om en bij de 4 miljoen Euro), en het dumpen van het afvalwater in de Gazastrook is daarom ook een hele besparing.

Het inzetten van industrieel afvalwater als wapen heeft zeer schadelijke gevolgen voor de Palestijnse bevolking in de Gazastrook. Zoetwatervoorraden in Gaza zijn zeer schaars, en het consumptieniveau van de Palestijnse bevolking ligt ver onder de standaarden van de Wereldgezondheidsorganisatie. Momenteel is 80% van het gebruikte drinkwater door verontreiniging al eigenlijk niet meer geschikt voor consumptie, en het dumpen van afvalwater uit de ontziltingsinstallatie werkt de verontreiniging alleen maar in de hand. Bovendien tast het zout ook de grond aan, met alle gevolgen voor landbouw, menselijke gezondheid en de kwaliteit van het leefmilieu (woestijnvorming) in de toekomst.

(Voor meer informatie: Stefan De Coninck, <http://cdonet.rug.ac.be>)

Een leefbare Palestijnse staat heeft water nodig

Voor Israël en voor de Palestijnen is water een vitale grondstof die bepalend is voor de mate waarin beide bevolkingen zich verder kunnen ontwikkelen en in staat zijn om hun eigen toekomst te bepalen.

Israël heeft water nodig om de huidige manier van leven in stand te houden – een levenskwaliteit die vergeleken kan worden met die in het Westen en de daaraan verbonden waterbehoefte – en om haar zionistisch ideaal te verwezenlijken van een land waar alle joden van over de hele wereld veilig 'thuis' kunnen komen (*aliyah*).

De Palestijnen hebben water nodig voor de uitbouw van een in alle opzichten leefbare staat.

Daardoor kan de problematiek van water niet los gezien worden van een aantal andere kernthema's van het Israëlisch-Palestijns conflict zoals de controle over grond, de aanwezigheid van joodse nederzettingen in de Bezette Gebieden en de terugkeer van vluchtelingen. De bouw van de Apartheidsmuur en andere Israëlische initiatieven moeten dan ook in het licht gezien worden van deze problematiek en niet louter vanuit veiligheidsoverwegingen worden beoordeeld.

O.a. wegens zionistische druk zal het Aktie Platform Palestina de focus leggen op de Muur en niet langer op de boycot tegen Israël. Kleinere organisaties zoals het Vlaams Palestina Komitee, CODIP, het Nederlands Palestina Komitee en lokale groepen in Vlaanderen en Nederland zullen de boycotactie verder zetten. Onze middelen zijn echter beperkt. Daarom doen we via deze weg een oproep om de boycotactie te ondersteunen. Financieel kan dat op het rekeningnummer 000-157 66 47-09 met de mededeling boycotactie. Alvast bij voorbaat dank voor elke steun!

CODIP-ACTIEF

“Vredesonderhandelingen” bloeiden dood. Sharons harde aanpak om het Palestijnse verzet te breken bracht alleen meer ellende voor Palestijnen én joden. De extreemrechtse regering heeft het racisme en de haat aangewakkerd langs beide kanten en de Apartheid openbaar gemaakt. Westerse landen laten Sharon ongestraft betijen. Vrede lijkt meer dan ooit ver weg... “De meerderheid” ziet geen oplossing meer.

En toch ... van 23 tot 25 juni kwamen mensen uit ongeveer 30 landen samen, joden en Palestijnen, en mensen voor wie Israël en Palestina nauw aan het hart liggen. Zij blijven niet toekijken maar geloven in een - nu nog ideaal - “Eén democratische staat Palestina/Israël”. Enkel zulk een democratische staat met het recht op terugkeer en schadevergoeding van de vluchtelingen kan een duurzame vrede en veiligheid bieden aan al haar inwoners, op basis van gelijke rechten voor iedereen.

Het zou een oplossing bieden aan de discriminatie van de Palestijnen binnen Israël, de vluchtelingen én de Palestijnen die nu nog onder de bezetting proberen te overleven. Dit lijkt nieuw, maar is het niet: in juni 1968 formuleerde Al Fatah reeds het project van één democratische lekenstaat waarin joden, moslims en christenen kunnen samenleven. Het racisme dat ingebakken is in de staat Israël zal nooit tot een duurzame vrede kunnen leiden.

Daarom steunt vzw CODIP het Initiatief voor Eén Democratische Staat in Palestina/Israël: slotverklaring

De conferentie ter promotie van het *Initiatief voor Eén Democratische Staat in Palestina/Israël* vond plaats aan de Universiteit van Lausanne, Zwitserland, van 23 tot 25 juni 2004. De deelnemers, van verschillende nationaliteiten en religies, zowel binnen als buiten Palestina/Israël, besloten tot de volgende Verklaring.

Het Initiatief voor Eén Democratische Staat in Palestina/Israël streeft naar de oplossing van de tragische gevolgen van de gedwongen verdeling van het territorium in 1948, dat leidde tot onteigening, verdere bezetting en een chronisch conflict dat zich uitspreid buiten de regio.

Het Initiatief voor Eén Democratische Staat in Palestina/Israël streeft ernaar de politieke organisatie van het territorium tussen de Jordaanrivier en de Middellandse Zee te veranderen, gebaseerd op de volledige soevereiniteit en gelijkwaardigheid van alle inwoners en ook van de Palestijnse vluchtelingen sinds 1948 en hun nakomelingen. Dit dient te gebeuren op basis van één persoon één stem, en in overeenkomst met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het internationaal recht. Er wordt voorgesteld dat volledige maatregelen uitgevoerd worden om de Palestijnse vluchtelingen toe te laten terug te keren naar hun thuisland en wettige schadeloosstelling en compensatie te ontvangen. Alle inwoners zouden het recht moeten hebben om land en huisvesting te kopen of huren op het gehele grondgebied van Palestina/Israël.

De moeilijkheden van de uitvoering van de Eénstatenoplossing in de huidige omstandigheden erkennend, streeft het initiatief ernaar:

- 1) alle pogingen te steunen om de Israëlische bezetting van Palestijns land te beëindigen
- 2) het idee van één staat te promoten binnen de Israëlische en Palestijnse gemeenschappen

De Conferentie rekent op de internationale gemeenschap om deze inspanningen te ondersteunen. Wij geloven dat één democratische staat het beste middel is voor het realiseren van de volledige politieke, economische en veiligheidsbelangen voor al de inwoners van de nieuwe Staat.

De Associatie voor Eén Democratische Staat in Palestina/Israël, geholpen door de vertegenwoordigers van de ledengroepen van het *Collective for peace in Palestine/Israel*, verzekert de

follow-up van relevante wereldwijde activiteiten, inclusief Palestina/Israël, en zal proberen internationale steun te verwerven voor deze activiteiten. Een follow-up bijeenkomst is gepland in de nabije toekomst.

Lausanne, 26 juni 2004

Contactadres: Collective for peace in Palestine/Israel

Rue du Simplon 10, 1006 Lausanne

E-mail: info@collective-one-state.org <http://www.collective-one-state.org/>

**Zolang Israël vasthoudt aan het zionistische project (democratie voor joden allèen)
en het Internationaal Recht blijft boycotten, boycotten wij Israël!**

Stop racisme, Boycot Apartheid - boycot Israël!

Ter informatie

Zionistische lobbygroepen naar België:

Dit Israëlisch racisme krijgt hoe langer hoe meer steun. Amerikaans-zionistische lobbygroepen, zoals Medbridge en Europe Near-East Forum (ENF), openen kantoren in Brussel om de Europese parlementariërs "op te voeden". Binnenkort volgen het American Jewish Committee (AJC) met het Transatlantic Institute, het European Jewish Congress (EJC) en het World Jewish Congress. Zij willen een Europese zionistische lobbygroep, die uitgroeit tot een soort Europees AIPAC, de pro-Israël-lobby in de VS. Niet enkel proberen ze de EU-parlementariërs te beïnvloeden, ze zetten tevens Europese organisaties onder druk, waarbij elk antizionisme als antisemitisme bestempeld wordt.

Israëlische politici spreken dikwijls in de naam van hét joodse volk, waardoor de associatie van joden met de staat Israël bijna vanzelfsprekend is. Dé kritische joodse stem, die zich uitsprekt tegen de politiek van de Israëlische staat, krijgt in de mainstream media geen ruimte, waardoor deze kritische joodse stemmen weinig of niet gekend zijn.

Palestijnse gevangen:

7300 Palestijnse gevangen, waarvan 474 kinderen in Israëlische gevangenissen.

Het boek, Au nom de la Torah, Une histoire de L'opposition juive au sionisme" van Yakov M. Rabkin legt deze schijnbare paradox uit en vestigt de aandacht op de oppositie tegen het zionisme namens de Joodse traditie. De wortels van de joodse oppositie tegen het bestaan zelf van de staat Israël is vaak een verduisterd, en zelfs gecensureerd verschijnsel en veroorzaakt evenveel woede als nieuwsgierigheid. (ISBN 2-7637-8024-5 Les Presses de l'Université Laval 2004) <http://www.ulaval.ca/pul/catalogue/shum-edu/2-7637-8024-5.html>

De wedstrijd voor de beste lessenreeks over het Israëlisch-Palestijns conflict wordt verlengd tot 30-11-2004. Meer info: www.codip.be of codip@skynet.be of 011-88 15 52

STEUN PALESTINA: Financiële steun aan de Palestijnse bevolking kan op rekeningnummer 000-157 66 47-09 van CODIP, vermelding van noodhulp, peterschap of naam project. Het minimumbedrag voor een fiscaal attest bedraagt 30 euro.

Dank voor uw solidariteit!

CODIP-pers verschijnt vier keer per jaar in januari, april, juli, oktober. Gratis als lid of per e-mail. 5 euro voor postverzending. CODIP-pers verschijnt ook in het Engels. VU: Myriam Vandecan, Ectorsstraat 19, 3400 Landen